

Kroniek van het Familiekamp Verlinden

Carl zette de kroniek van het Familiekamp in 2007 op papier... en wij op onze beurt op de website. Het is een humoristische kroniek geworden over 55 jaar Familiekamp.

Veel leesplezier...

Kempische roots

Frans Verlinden, bijgenaamd Suske van den berg, en Louisa Van Kerkhoven uit Westmeerbeek (nu een deelgemeente van Hulshout) kregen elf kinderen, waarvan er vier jong stierven.

De zeven overlevenden – vijf meisjes en twee jongens – zorgden samen voor 30 kleinkinderen.

Daarvan bleven er enkelen in Westmeerbeek of de naaste omgeving wonen, maar de meesten waaierden uit over het Vlaamse land en Brussel. Drie vertrokken er als missionaris naar Congo, India en de Filippijnen.

Het familiekamp wordt gesticht in Scheut

Najaar 1952. Jef, de oudste zoon van tante Marieke, viert bij Victor en Maria Wellekens in Scheut zijn 10-jarig priesterjubileum. De genodigden: tantes en nonkels, enkele neven en nichten, tante Gusta en 'Taant'.

Gusta is een dochter van Jef Verlinden, broer van Frans en stichter van de Brouwerij Verlinden in Herselt. En Maria Van Den Wijngaert, door iedereen Taant genoemd, is de zuster van Frans Van Den Wijngaert.

Weer gaat het erover dat ze elkaar te weinig zien, en dat er iets moet komen, een jaarlijks 'evenement' om naar uit te kijken. Jan Van Den Wijngaert, broer van Jef en onderpastoor in Tienen, heeft een lumineus idee. De parochie huurt een vakantiehuis in Villers-Ste-Gertrude bij Durbuy ten behoeve van verschillende jeugdbewegingen die er hun 'Zomerkamp' organiseren. En... het huis is nog vrij het volgende jaar van 10 tot 20 augustus.

Die dag in 1952 blijft in de annalen geboekt als de stichtingsdatum van het Familiekamp.

Villers-ste-Gertrude, de eerste 8 jaren (1)

Het eerste Familiekamp is meteen een schot in de roos. Het vakantiehuis is maar een huis-je met, op het gelijkvloers, een keukentje, een ruimte met een lange zinken wasbak, een kamer die dienst doet als vergaderzaal en een éénmans-slaapkamer-tje.

Op de verdieping is er wèl een flinke zolder met 40 bedjes. Het probleem is dat we met 51 zijn, waarvan 22 kinderen onder de 12 jaar. Maar moelijk gaat ook, met goede wil en strozakken krijgt iedereen een slaappleats. Enkele ouderen vinden een kamer bij de burens.

In 1953 en de volgende jaren zijn er in de familie hooguit 5 of 6 auto's. De anderen gaan met de bus. De Familiekamp-bus vertrekt vanuit Tienen, pikt onderweg in Diest en Sint-Truiden Vrouwen en Kinderen op, en rijdt zo naar Villers.

En de mannen? Die komen op bezoek voor de 15de augustus. En vermits de moeders de ganse week al moeten koken – het begrip 'kookmoeder' stamt uit de oertijd van het Familiekamp – wordt Moederdag tevens Vader-kookdag. Een traditie die bijna vijftig jaar zal stand houden.

Villers-ste-Gertrude, de eerste 8 jaren (2)

Er is dan wel een keuken met een kolenfornuis, maar soep maken en patatten koken gebeurt buiten, op een houtvuur in de tuin. Groenten schoonmaken en aardappelen schillen doen we 'in gemeenschap', ook in de tuin. Een grote kapeltent – in de tuin – doet dienst als eetzaal.

En de wc's? Drie hokjes in de tuin, elk voorzien van een plank-met-een-gat-in.

En 's morgens vóór het ontbijt doen de kinderen ochtendgymnastiek onder de kundige leiding van Lieve Van Hacht.

Allemaal goed wanneer het zonnetje schijnt, maar wat als het regent? Het tweede jaar hebben we al prijs: tien dagen regen. Zo erg dat het tuinpad herschapeen is in een modderpoel. Geen nood. Met man en macht worden stenen aangesleept voor een dubbele snelweg, één naar de eetzaal en één naar de wc's. De nieuwe 'macadam' wordt feestelijk geopend door Nonkel Jules die het lint (een rol wc-papier) doorknipt.

Het is ook de periode dat de beerput overloopt. Met ware doodsverachting heeft Victor Wellekens een diepe put gegraven, en daar de volle beerput in getransfereerd. Vandaar zijn eretitel van 'Ours Créateur' of Beer-Schepper. Niet dat er enig verband is, maar Victor is zeer sterk in de redactie van het feestmenu.

Hoe hou je zo'n twintigtal kinderen onder de 12 jaar tien dagen lang bezig? Heel eenvoudig: door dammen te bouwen. 's Morgens na het ontbijt: iedereen naar 't Waterke. Na de middag: platte rust en daarna... naar 't Waterke. Wij zijn – nog steeds – een familie van dammenbouwers, en als de loop van de Ourthe in die tijd een héél klein beetje gewijzigd is, dan zegt men daar in Durbuy en omstreken "La Grande Famille est passée par ici."

L'abbé Desmet & het CBTJ

L'abbé Desmet uit Namen, een goede vriend van Jan Van Den Wijngaert, was de stichter van de Centre Belge du Tourisme des Jeunes (CBTJ).

Hij had een aantal jeugdhuisen in Wallonië onder zijn beheer, waaronder Jeanne d'Arc, "ons" huis in Villers-Ste-Gertrude. Maar Jeanne d'Arc werd verkocht en wij... wij stonden op straat.

Toen zijn de rollen omgekeerd en hebben wij een huis kunnen huren van de CBTJ. Hoewel deze huizen uitsluitend bedoeld waren voor jeugdgroepen werd er een uitzondering gemaakt voor de Familie Verlinden, 'La Grande Famille'.

En zo zijn we bij de CBTJ gebleven tot en met het 50ste Familiekamp in 2002.

Mormont, Sart-lez-Spa... et les autres

Mormont, Daverdisse, Gembes, Wéris ... het zijn namen vol herinneringen. Het Familiekamp breekt uit de omknelling van Villers, letterlijk en figuurlijk. De huizen zijn groter, bieden méér comfort. Er is meer afwisseling in de activiteiten, in de kampcultuur ook.

Aan elk kamp is wel één of ander markant feit of gebeurtenis verbonden. Zo tekende Sart-lez-Spa, het tiende Familiekamp, met 102 bezoekers een nooit geëvenaard record op. 1971 is het jaar van Wancennes, het jaar ook waarin Herman en Josyane Vanderijken het roer overnemen.

Ze zullen het 32 jaar volhouden, tot en met het 50ste Familiekamp. Voor hun Gouden Jubileum, dat in Daverdisse gevierd werd, kwam er een echte Silver Jubilee Drive-in Discobar het erf opgereden, op de voet gevolgd door... de Rijkswacht. De naam Cornimont is dan weer voor altijd verbonden met Louis Van Hacht die rondging met zijn kinneke en de Tantes in slaap wiegde met zijn litteratuur.

En wanneer onze missionarissen met verlof naar België kwamen, werden zij steevast op het Familiekamp gevierd: Rik Mampaey in Mormont (1983), Jeanne en Tine Van Hacht in Bruly-de-Pesche (1984). In Arbrefontaine tenslotte hebben we de zonne-eclips van 1999 mee-beleefd.

Gastbewoners

Van bij het begin heeft het Familiekamp gasten en bezoekers in zijn rangen opgenomen. Soms vrienden of vriendinnen van één van de jongeren, soms ook min of meer verre familie. Godelieve Stoute uit Arendonk is in de beginjaren een vaste waarde.

Maar we hebben ook John, een Amerikaan, gehad, en een jodelende Marlene.

We hebben er zelfs een hele familietak van de kant van Van Kerkhoven bij gekregen: Frans en Yvonne Morren met hun kroost. Frans-de-spekbakker was tot in Werpín nog één van de pijlers van het Familiekamp.

Ontbijt op bed

De 15de augustus viert de Familie Moederdag. Jarenlang hebben de Vaders die dag stoofvlees gemaakt.

Op een mooie Halfvoogst kwam een pientere Vader op het idee de Moeders – en in het algemeen alle vrouwen die de Moedergerechtigde leeftijd bereikt hadden – te verrassen met Ontbijt op Bed en drie kussen van fris gewassen en geschoren jeunes premiers.

De gewoonte geraakte ingeburgerd, al waren er wel eens jammerlijke excessen te betreuren - zo werd Suzanne Verlinden eens met bed en al de trap af gedragen.

Tot de Moeders lieten weten dat ze niet zo blij waren met al die meuzelkes in hun bed. Dit was meteen het einde van een mooie traditie.

Dol op bossen

Naast waterkes en dammen hebben tochten en bosspelen altijd al een belangrijk ingrediënt gevormd van de Familiekampactiviteit. Een enkele keer zijn we daarbij iemand een tijdje kwijtgeraakt. Franske Morren bijvoorbeeld in Stavelot.

Maar we hebben ook al eens iemand gevonden. Het was in Basseilles, en het begon al te schemeren. Een radeloze man kwam onze hulp inroepen: zijn vrouw Mia en hun baby waren verloren in het bos. We hebben met man en macht 'Miaaaaa' geroepen.

We hebben het bos doorkruist, te voet, met de fiets en met auto's. Uiteindelijk hebben we Mia gevonden, diep in slaap terwijl de baby lustig rondkroop.

Ze had ons niet horen roepen – pertang, als de Familie een keel opzet...!

Spek bakken

Sinds lang, zo lang dat niemand nog precies weet hoe lang, hebben we op het Familiekamp een duo spekbakkers: Milleke Havermans en Franske Morren. Elke morgen staan ze van bij het ochtendkrieken aan hun pannen. We hebben ze niet geteld, maar het moeten er zo min of meer omtrent tweeduizend zijn.

Tweeduizend pannen heerlijk geurend en nog heerlijker smakend spek. Dik of dun gesneden, knisperend of à point. En voor de vroege vogels (lees: lieve dames) soms; heel soms... een eike erover.

Vissen

Zo druk als het Familiekamp gewoonlijk is, zo rustig kan het zijn langs de waterkant. Hele generaties familiekampers, en zelfs een enkele familiekampster, hebben al heel gauw onze ardense visvijvers ontdekt.

Meteen ook een welkome aanvulling van de sobere (!) kampmaaltijden. Leo Debloudts, zelf een verwoede visser, is eens op het lumineuze idee gekomen om de gevangen forel te gaan roken.

We hebben allemaal mee-gerookt, maar het resultaat was wèl heerlijk.

Kamphema's

De laatste jaren stond elk Familiekamp in het teken van één of ander thema: 'Allo, Allo...' in Buret, 'Hotel' in Ligneuville, 'Water' in Bru.

Daarmee werd teruggегреpen naar een traditie van weleer. De Filippijnen stond al in 1983 centraal bij de viering van Rik en India was gastland voor Jeanne.

Het glorieuze jaar 1986 stond in het teken van Mexico en de 'Rode Duivels', maar er waren ook nog 'Spel zonder Grenzen', 'Western', 'Oude Belgen', 'Romeinen', 'Kempische Boeren en Boerinnen', 'Afrika', 'Jaren 20', 'De Bokkenrijders'... en zoveel meer.

Van kampvuur over variéte tot free podium

Geen kamp zonder kampvuur, al was het vuur meestal eerder symbolisch. En de keren dat er ècht vuur was, moesten we beroep doen op de Vrijwillige Brandweer van Sabena-piloten.

Noem mij één kind of jongere die nooit tijdens het Familiekamp opgetreden is met een liedje, een sketch, een dansje! Wie herinnert zich nog 'Ons Gaait' door Annemie en Hilde Bauweraerts?

Maar ook de ouderen laten zich niet onbetuigd. Denk maar aan Het Circus ter gelegenheid van het 25ste Familiekamp. Met Johan Dotremont als Engelse gentleman-goochelaar, Marthe Vanderijken als revolverheld en Paula Alaerts in de rol van slachtoffer, met allemaal ballonkes.

Dichter bij ons was er Cabaret met de 'girls' Agnes Vankrunkelsven, Brigitte en Cécile Pauwels, Erna Janssens en Marthe Tonet, plus Yvette Beckers vóór en achter de schermen.

In 'Kleudde en z'n keet' beleefde Hilde Luyten haar première als 'Dûen Buûm' en Hilde Bauweraerts als de Witjuffraa. Onvergetelijk was dan weer 'Peter en de Wolf' met de Familie Tonet au grand complet.

Cultuur

Cultuur loopt als een rode draad door de geschiedenis van het Familiekamp. Geen kamp of er is wel een uitstap. Naar een museum, een kasteel, het één of ander kunstwerk. Of een stad.

Zeer gesmaakt was de uitstap naar Luxemburg-stad met Bernadette Pauwels en Jo, of, heel recent nog de rondleiding met gids in Spa.

Maar de Familie heeft ook menig dorpsfeest opgeluisterd. Zoals in Habay-la-Neuve waar ze speciaal voor ons, om middernacht nog, de botsautokes in gang gezet hebben. Of in Mormont, waar Paula Van Hacht mee in de processie liep.

In Mormont hebben we zelfs de veearts tijdens een keizersnede bijgestaan met onze even talrijke als welgemeende morele steunbetuigingen.

1953 - ...

Na vijftig jaar dachten wij "t Is mooi geweest. Laten we er nu maar mee stoppen."

Maar toen is er, op initiatief van Jan Van der Borght, een nieuwe ploeg opgestaan, die hard werkt om van elk Familiekamp weer een succes te maken, elk jaar opnieuw. En die daar uitstekend in slaagt.

Carl J. Vanderyken